

Věc C-92/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

25. února 2020

Předkládající soud:

Finanzgericht Düsseldorf (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

5. února 2020

Žalobkyně:

Rottendorf Pharma GmbH

Žalovaný:

Hauptzollamt Bielefeld

FINANZGERICHT DÜSSELDORF (*finanční soud v Düsseldorfu*)

USNESENÍ

ve věci

Rottendorf Pharma GmbH, [*omissis*]

– žalobkyně –

[*omissis*]

proti Hauptzollamt Bielefeld (*celní úřad v Bielefeldu*), [*omissis*]

– žalovaný –,

jejímž předmětem je clo

4. senát [*omissis*]

na základě ústní části řízení konané dne 5. února 2020 rozhodl:

Řízení se přerušuje.

Soudnímu dvoru se na základě článku 267 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie předkládá žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se této otázky:

Je třeba vykládat čl. 239 odst. 1 druhou odrážku nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství v tom smyslu, že je možné vrátit clo v případě, jakým je případ původního řízení, ve kterém zboží, které není zbožím Společenstvím, dovezené zúčastněnou osobou, bylo znovu vyvezeno z celního území Společenství a okolnosti, které vedly ke vzniku celního dluhu, nelze přičítat hrubé nedbalosti zúčastněné osoby?

Toto usnesení nelze napadnout.

Odůvodnění:

I.

1. Žalobkyně vyrábí a distribuuje léčivé přípravky. Žalovaný Hauptzollamt (*celní úřad*) udělil žalobkyni v říjnu 2008 povolení, že může vyvážet zboží Společenství jako schválený vývozce.
2. Žalobkyně podala v prosinci 2014 žalovanému celnímu úřadu celní prohlášení na propuštění 12,5 kg ertugliflozinu dovezeného z USA, který chtěla používat k výrobě léčivého přípravku, do volného oběhu. Žalovaný celní úřad celní prohlášení přijal a vyměřil žalobkyni clo ve výši 181.491,82 eur. Zaměstnanec žalobkyně příslušný pro dovoz poté označil dovezený ertugliflozin v jejím systému pro zpracování dat jako zboží Společenství tím, že použil zkratku „IM“.
3. Následně se žalobkyně rozhodla zpracovat dovezený ertugliflozin v rámci aktivního zušlechťovacího postupu. Požádala proto žalovaný celní úřad, aby jí udělil se zpětným účinkem příslušné povolení. Žalovaný celní úřad se zpětným účinkem od 1. prosince 2014 v režimu podmíněného osvobození od cla udělil žalobkyni povolení aktivního zušlechtění pro výrobu léčivých přípravků z dovezeného ertugliflozinu a prohlásil celní prohlášení přijatá pro propuštění do volného oběhu za neplatná. Odkázal žalobkyni na to, že pro ukončení aktivního zušlechtění je třeba přiznat u celního úřadu v Beckumu zušlechtěné výrobky a vyvézt je opět z celního území Společenství s údajem kódu postupu 3151 nebo je podřídit jinému ustanovení celních předpisů.
4. Žalovaný celní úřad vrátil žalobkyni vyměřené clo, protože celní prohlášení pro propuštění do volného obchodu byla prohlášena za neplatná.

5. Žalobkyně vyvezla v březnu a dubnu 2015 celkem 219,361 kg léčivých přípravků vyrobených z ertugliflozinu, jakož i 4,31 kg nezpracovaného ertugliflozinu z celního území Společenství do USA. Vývozy zušlechtěných výrobků a ertugliflozinu deklarovala v rámci povolení, které jí bylo uděleno, jakožto schválený vývozce s použitím kódů postupu 1000 a 1041, protože zaměstnanec příslušný pro vyřizování vývozu neoznačil ertugliflozin po prohlášení neplatnosti celních prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu ve svém systému zpracování dat jako zboží, které není zbožím Společenství. Zušlechtěné výrobky a ertugliflozin vyvezené žalobkyní nebyly z tohoto důvodu předány celnímu úřadu v Beckumu.
6. Žalovaný celní úřad vyměřil žalobkyni clo ve výši 179.241,32 eur, protože ertugliflozin a zušlechtěné výrobky vyjmula z celního dohledu.
7. Proti tomu podala žalobkyně odvolání. Dále požadovala vrácení vyměřeného cla. Uvedla: Omylem použila u jednorázové realizace postupu aktivního zušlechtění nesprávný kód postupu. Zboží však bylo skutečně znovu vyvezeno a nedostalo se tedy do hospodářského oběhu Společenství.
8. Žalovaný celní úřad zamítl odvolání proti vyměřenému clu jako neopodstatněné. Senát zamítl žalobu, kterou poté podala žalobkyně, rozsudkem, který nabyl právní moci. Celní dluh vznikl podle čl. 203 odst. 1 Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst ES č. L 302/1). Uvedení kódů postupu 1000 a 1041 stanovených pro vývoz zboží Společenství místo kódu postupu 3151 mělo za následek, že zušlechtěným výrobkům vyvezeným do USA a nezpracovanému ertugliflozinu byl nesprávně přiznán status zboží Společenství. Vývozní prohlášení odevzdaná žalobkyní s nesprávnými kódy postupu 1000 a 1041 by sice mohla být opravena podle čl. 78 odst. 3 CK, protože žalobkyně chtěla deklarovat opětovný vývoz zboží, které není zbožím Společenství, po aktivním zušlechtěním a zušlechtěné výrobky, jakož i ertugliflozin byly opět vyvezeny z celního území Společenství. To by však neměnilo nic na tom, že zboží, které není zbožím Společenství, v rozporu s uděleným povolením před jeho skutečným opětovným vývozem z celního území Společenství nebylo předáno celnímu úřadu v Beckumu. Skutečný opětovný vývoz zušlechtěných výrobků a ertugliflozinu z celního území Společenství nebrání ani vzniku celního dluhu ani nevede k zániku celního dluhu.
9. Žalovaný celní úřad poté odmítl vrácení cla podle článku 239 CK. Žalobkyně jednala s hrubou nedbalostí. Mohla se vyhnout užití nesprávného kódu postupu, který nakonec vedl ke vzniku celního dluhu, kdyby si jednoduše přečetla povolení, která jí byla udělena. Krom toho byla upozorněna na použití nesprávného kódu postupu. Neexistovala ani žádná zvláštní okolnost. Žalobkyně se ve srovnání s jinými účastníky hospodářské soutěže nenacházela v mimořádné situaci.
10. Žalobkyně podala po neúspěšném řízení o odvolání žalobu, kterou uvádí: Opětovný vývoz zboží, které není zbožím Společenství, nepředstavuje zvláštní

okolnost. Chybě v zadání údaje jako příčině pro vznik celního dluhu nebylo možné se vyhnout tím, že si přečetla povolení.

11. Žalovaný celní úřad uvádí: Chybu zaměstnance žalobkyně při zadání kódu postupu nelze považovat za zvláštní okolnost. Jde dále o hrubou nedbalost. Zaměstnanci žalobkyně měli být právě z důvodu složitosti relevantních předpisů seznámeni s údaji uvedenými v udělených povoleních.

II.

12. Rozhodnutí sporu závisí na tom, jak je třeba vykládat čl. 239 odst. 1 druhou odrážku CK.
13. Ve sporu v původním řízení by mohly existovat zvláštní okolnosti ve smyslu čl. 239 odst. 1 druhé odrážky CK. Obecně jde o takové zvláštní okolnosti, pokud se účastník hospodářské soutěže nacházel ve vztahu k dalším účastníkům hospodářské soutěže v mimořádné situaci nebo jestliže by vzhledem ke vztahu mezi účastníkem hospodářské soutěže a správou nebylo spravedlivé, aby účastník hospodářské soutěže nesl škodu, kterou by za běžných okolností neutrpěl (rozsudek Soudního dvora Evropské unie - Soudní dvůr - ze dne 29. dubna 2004 C-222/01, ECLI:EU:C:2004:250, bod 63 a násl.).
14. Žalobkyně by se mohla nacházet v mimořádné situaci. Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 12. února 2004, C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, v bodu 34 a násl. uvedl, že opětovný vývoz zboží, které není zbožím Společenství, nebrání domněnce vzniku celního dluhu podle čl. 203 odst. 1 CK. Předkládající soud musí zároveň přezkoumat, zda jsou splněny podmínky pro vrácení dovozních poplatků podle čl. 239 odst. 1 CK. Generální advokát Tizzano ve svém stanovisku předneseném dne 12. června 2003 ve věci C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344 v bodu 68 uvedl, že složitost ustanovení použitelných na skutkový stav v původním řízení a profesní zkušenost účastníků hospodářské soutěže odůvodňuje hypotézu, že jde o zvláštní případ, ve kterém může přicházet v úvahu vrácení cla podle článku 239 CK.
15. Ve sporu v původním řízení se vzhledem ke zpracování aktivního zušlechťovacího styku, který byl se zpětným účinkem žalobkyni schválen, jednalo o složitý skutkový stav. Bylo jí předtím pouze v říjnu 2008 uděleno povolení, že smí vyvážet zboží Společenství jako schválený vývozce. Nicméně podala vývozní prohlášení pro zušlechťované výrobky a ertugliflozin u příslušného celního úřadu v Beckumu. Přitom mezitím použila na základě chyby při zadání údajů jejího zaměstnance nesprávný kód postupu, což nakonec vedlo k tomu, že zboží, které nebylo zbožím Společenství, nebylo předloženo před jeho opětovným vývozem.
16. S přihlédnutím k argumentům Soudního dvora Evropské unie uvedeným v jeho rozsudku ze dne 12. února 2004 ve věci C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90 v bodu 34 a násl. a argumentům generálního advokáta Tizzana ve stanovisku předneseném dne 12. června 2003 ve věci C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, v bodu 68 považuje

tedy senát za možné, že i ve sporu v původním řízení by mohly existovat zvláštní okolnosti ve smyslu čl. 239 odst. 1 druhé odrážky CK. Pro to by mohly hovořit i právní úpravy uvedené v čl. 900 odst. 1 písm. e) a f) nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. ES č. L 253/1).

17. Podle názoru senátu nebrání vrácení cla vyměřeného žalovaným celním úřadem hrubá nedbalost žalobkyně. Při přezkumu otázky, zda jde o hrubou nedbalost zúčastněné osoby, je třeba zohlednit zejména složitost ustanovení, jejichž nesplnění vedlo ke vzniku celního dluhu, jakož i profesní zkušenost a řádnou péči subjektu (rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. září 2007, C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, bod 174, jakož i ze dne 20. listopadu 2008, C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, bod 40). Ohledně profesní zkušenosti účastníka hospodářské soutěže je třeba přezkoumat, zda se jedná o hospodářský subjekt, jehož profesní činnost spočívá v podstatné míře v dovozu a vývozu, a má již určitou předchozí zkušenost s výkonem těchto činností (rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. září 2007, C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, bod 188 jakož i ze dne 20. listopadu 2008, C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, bod 50).
18. Ustanovení, jejichž nesplnění způsobilo vznik celního dluhu, byla složitá. Žalobkyně měla zato, že je konfrontována na základě schválení aktivního zušlechťovacího styku se zpětným účinkem se složitou situací podle předpisů celního práva. Ve vztahu k aktivnímu zušlechťovacímu styku krom toho nebyla zkušeným účastníkem hospodářské soutěže. Námitka žalovaného celního úřadu, že zaměstnanci žalobkyně měli vzít na vědomí argumenty uvedené v udělených povoleních právě z důvodu složitosti relevantních předpisů, nemůže podle názoru senátu odůvodnit domněnku hrubé nedbalosti žalobkyně. K deklaraci zboží, které není zbožím Společenství, pod nesprávným kódem postupu a nepředložení zboží před jeho opětovným vývozem došlo spíše na základě pracovní chyby zaměstnance žalobkyně. Zaměstnanec příslušný pro vyřizování dovozů totiž neoznačil ertugliflozin po prohlášení o neplatnosti celních prohlášení pro propuštění zboží do celního oběhu v systému zpracování dat žalobkyně jako zboží, které není zbožím Společenství. Této pracovní chybě by nebylo možné se vyhnout ani přečtením udělených povolení.

[podpisy] [omissis]